

VOORJAARS VOGELTRIP naar ANDALUCIA 21/03/2012 – 30/03/2012

Een dag-dag verslag van een ontspannende vogel-verkenning van Malaga over Tarifa en Trafalgar naar de Donana , Lantejuela en El Torcal de Antequera.

WOENSDAG 21 MAART

JET AIR vanuit Oostende biedt voor West-Vlamingen niets dan voordelen : rustig inchecken met boarding om 7:00 a.m. Gezien het tijdstip zit je wel als een vreemde eend in de bijt tussen de vele ingedommelde 'Benidormers'. (Let op 'dormers' = dormir)

Dan maar rustig meesoezen en na een tussenlanding in Almeria is de landing in het op dit moment al drukke Malaga zoals steeds een opluchting.

Prijs vlucht : 160 € heen en terug via Connections.

Ik ga de auto ophalen bij GOLDCAR : 65 € heb ik betaald voor 10 dagen VW Polo+ full insurance à 7€ per dag.

Klokslag 12.00 ben ik al op weg naar m'n eerste stop : Desembocadura del Rio Guadalhorce. Het is een klein maar aardig reservaat op amper 4 km v/d luchthaven, aan de monding van de rivier de Guadalhorce.

De temperatuur bedraagt 14 à 15 ° en er staat wat wind maar de zon is van de partij. De plek heb ik al meerdere keren bezocht en het is opnieuw kennis maken met de Monniksparkieten en de toch wel talrijke Witkopeenden. De birdwatchers zijn er ook al : vooral Engelsen en ik tel meteen zo'n 30 soorten vogels waaronder Audouin's meeuwen , de eerste Boerenzwaluwen enz.. (cfr Birdlist).

Terug naar de auto maar die blijkt zo koppig als een Spaanse ezel en wil maar niet starten. OK dan maar de pechdienst opbellen, je beste Spaans ophalen en wachten tot ze je komen verhelpen. Het hielp inderdaad maar ik moest terug naar de airport om een andere wagen op te halen : een spiksplinternieuwe Polo.

Een paar uur oponthoud heeft het me gekost maar nog net voor de duisternis haal ik mijn eerste stek in het bekende Hostal El Levante in Tarifa. 150 km autoweg met naar het einde toe prachtige zichten op Gibraltar, op Marokko en met op slaaptrek trekkende Koereigers.

Het avondmaal in Tarifa doe ik op het terrasje van 'El Frances' : 'pescado del dia' + 2 glazen vino blanco voor 13,60 €.

Ik wens mezelf en de hele wereld 'buenas noches' en val in m'n bekende slaap.

DONDERDAG 22 MAART

Best niet te vroeg ontwaken want de dag komt hier laat op gang. Om 7.30 ontwaar ik een nog schuchtere zon boven de bergen van 'Los Alcornocales' = de sierra, tevens 'Parque Natural' aan de achterkant van El Levante. Voor het hostel ligt een ander reservaat : de Playa de los Lances, bekend voor het spotten van steltlopers, sterns en meeuwen. Ik schrijf m'n eerste verslag – dat van gisteren – op het terrasje van mijn kamer begeleid door de zang van vooral Grauwe Gors en het geloei van de Spaanse 'vacas' (koeien).

M'n eerste stek vandaag wordt de 'observatorio' van Cazalla. Die blijkt al bemand maar de enkele birders die er rondtoeren geven het al gauw op : veel te veel wind!

Naar Tarifa dan maar met een eerste laag vliegende Zwarte wouw. Tot mijn verbazing kan ik voor het eerst op het eiland met de vuurtoren maar daarvoor dien ik een echte zandstorm te trotseren. Tussen de oude campementsgebouwen dreigt een groot kanon en Geelpootmeeuwen zijn massaal heer en meester van het grote binnenplein. Terug dan maar , richting Playa de los Lances. Vanuit de grote 'observatorio' heb je er zicht op een klad Audouin's, Geelpootmeeuwen, Kleine mantels, enkele Zwartkopmeeuwen en heel wat Drieteentjes, Bonte strandlopers en Strandpleviertjes. In de marisma : veel kleine zangvogels : Putters, Graspiepers, Kuifleeuweriken, Groenlingen ...

Op weg naar de volgende halte : Bolonia zie ik massa's Putters, veel Europese kanaries, Groenlingen en Grauwe Gors. Het is heel droog in de regio en alles smacht naar water. Vale Gierzwaluwen doen me stoppen pal bij een weide met pakken Kuifhyacinth, Esparcetteklaver en flora in blauw, rood en wit. Een Vale Gier trekt zich niks aan van de wind en al evenmin het kleine grut dat onder leiding van orkestmeester Grauwe gors het landschap verblijdt.

De ' Cueva del Moro' geeft niks vrij : geen Blauwe rotslijster, evenmin Kaffergierzwaluw of Havikarend. Dan maar richting 'La Janda' maar dit vroegere zo drassige wetland ligt er kurkdroog en zo goed als verlaten bij. Wel massa's Putters, enkele Bruine kiekendieven, Kuifleeuweriken en wolven Kauwtjes en plakken Koereigers.

Op weg naar 'Los Alcornocales' vecht een Dwergarend moeizaam tegen de wind. Deze Sierra is een echte aanrader qua doortrek van roofvogels in de lente. Vooral de omgeving van de 'Embalse de Almodovar' is mooi maar wordt alweer ontsierd door het oprukkende bos windmolens. Ik was hier zo'n goeie 20 jaar geleden samen met mijn vrouw Chris getuige van massale doortrek van roofvogels tijdens de Paasvakantie.

Avondtentje in de stemmige binnenstad van Tarifa.

VRIJDAG 23 MAART

De hele nacht heeft het gestormd , gebeukt en gerammeld met elektriciteitspanne voor gevolg. 's Morgens is de storm amper gaan liggen en is de temperatuur overdag met een ruk van 20° naar 16° gedaald.

Op de Playa de los Lances staan de vogels weidpoots pal tegen de wind: de Audouin's, de Grote stern (70-tal), één enkel Visdiefje, de Kleine mantels, de Geelpoten en de Kokmeeuwen met tussenin de Zwartkopmeeuw. Het kleinere steltlopervolkje beweegt ahw onder de wind door en de vele zangvogeltjes zoeken om ter eerst dekking in de marisma.

De 'Marisma's de Barbate' worden de volgende stop. Even voor Zahara de los Atunes beleef ik de verassing van de rit : 5 Kaalkopibis in een weide vlakbij de weg. De soort is hier enkele jaren terug uitgezet met jonge vogels uit Marokko en doet het zo te zien voortreffelijk. Niettegenstaande de hevige wind en de gevaarlijke weg slaag ik erin de vogels te strikken in digiscopie. Het is inmiddels hoogtij en de marisma's de Barbate zijn een ware desillusie. De weersomstandigheden dwingen me ertoe de weg verder te zetten, richting Trafalgar...waar de weg naar de vuurtoren voortaan afgesloten is voor het verkeer én met betalende parking. Ik zoek en vind een doorgang te voet , in het spoor van Laurence of Arabia: worstelend tegen zon en wind.

Ik blijf een half uur uit de wind uitblazen in de luwte van de Faro : Jan van Genten, en twee prachtige Kuhls Pijlstormvogels zijn de beloning. Na de piknik in het prachtige Parasoldennenbos van La Brena besluit ik een nieuwe wandeling te maken : Los Acantilados is een wandeling op de rotskust langs de zee. Door het Parasoldennenbos met op dit moment een heerlijke flora in bloei. (Cistusrozen, Kuiflavendel ...) Het wordt trouwens een van de mooiste wandelingen van mijn reis.

Langzaam gaat de wind vallen en dat laat zich meteen horen : Kleine zwartkop eerst, gevolgd door o.m. Cirlgors. Een Grijs gors komt even kijken en opeens zweven roofvogels boven de kantelen (acantilados) van de rotskust : een rijtje Dwergarenden (6), Slangenarend en Zwarte wouwen.

Blijkbaar wordt dit pad bijzonder geapprecieerd door de bewoners van de streek die er komen joggen en wandelen met prachtig zicht op zee en de baai van Barbate.

Terug naar el Levante.

ZATERDAG 24 MAART

Het is alweer heel de nacht winderig geweest en ik word wakker met een betrokken hemel. Het moment om afscheid te nemen van Tarifa en omgeving. Op weg naar de 'Laguna de Medina' vallen de eerste dikke druppels en voorspellen weinig goeds. Heel veel water in de Laguna maar weinig diversiteit aan vogels. Wel een grote groep Krooneend met andere soorten eromheen : Wilde eend, Slobeend en Wintertaling. De Cetti's roept voortdurend in het nog dorre riet met daarboven de hele familie zwaluw :Huiszwaluw, Boerenzwaluw en Oeverzwaluw.

Onder een steeds dreigende lucht gaat de tocht verder, al over Jerez de la Frontera richting San Lucar de Barrameda en Bonanza. De 'salinas' van La Algaida zijn super : een pleiade van steltlopertjes , waadvogels groot en klein bevolken de bassins : Drieteentjes, Tureluurs, Kluten en Steltkluten, Grutto's, Kleine en Grote zilveren, Lepelaars en

Flamingo's +++, alles in een kleurenpalet van wit-zwart-rose. Zelfs de zwerm Dunbekmeeuwen kleuren bij wijlen rose. Enkele km verder ligt de Laguna de Torelo aan de rand van een groot parasoldennenbos. De Witkopeenden en de Kwakken zijn op post en tussen de vele zangvogeltjes in de parasoldennen vallen vooral Europese kanarie en Gekraagde roodstaart op.

De zandweg vanuit Bonanza ligt heel slecht : uitkijken is het parool. Desolaat lijkt het marisma-landschap maar het herbergt en verbergt heel wat moois : de Rode wouw is er weer, net als de Buizerds, Torenavalken en Zwarte wouw. De weidse plassen zijn druk bezocht door o.m. Purperkoet, Lepelaars, massa's Flamingo's , Rosse en gewone grutto's, Kluten en Steltkluten en een soortenlijst aan eenden. Veldleeuwerik, Kuif- en Kortteen zingen het uit – een Graszangertje (ééntje v/d vele) speelt verstoppertje in de wegberm. Ik hoor m'n eerste Rietzangers en vergaap mij zoekend naar de zzzzz-zzzzz- zanger : een heerlijk onvindbare Snor ! Ei zo na ga ik in de clinch met een Purperkoet : krakend roepend op een 3-tal meter van mij, maar bewegen doet hij niet.

Op weg naar Trebujena , boven de wijngaarden en de al groene velden vliegt een prachtig mannetje Grauwe kiekendief over: wat een lentegevoel !

De patron van Hotel San Sebastian in Los Palacios (= m'n slaapstek) herkent mij met wat moeite. Nog steeds even nors kan er toch een 'smile' van af. De avondwandeling in de binnenstad , bij heerlijk terrasjesweer, is onverwacht mooi : statige herenhuizen getuigen van een aristocratisch en rijk verleden.

Ik ga hongerig tafelen en de 'merluza'is bijzonder smaakvol.

Hasta manana !

ZONDAG 25 MAART

Lang geslapen en pas om 8.00 wakker : Gierzwaluwen zweven boven de nog ingedommelde stad.

Vandaag trek ik de 'Brazo del Este' in en maak ik de overtocht naar de 'Donana'. 'Pinzon' (= dorp in de rijstvelden) ligt aan de poort van de Brazo op 12,4 km van hotel San Sebastian en daar ga ik ontbijten: pan tostada, mantequilla y mermelada + 2 kopjes café con leche voor 3€.

Als ik weg rijd, is het precies 14° C en terrasgangers zitten al te keuvelen op het kleine terrasje bij het kleine kerkje. Eerste vaststelling : het landschap ziet er totaal anders uit dan in het najaar : steppeachtig droog, bruin en immens. Het heeft hier in dagen en weken niet geregend , met uitzondering van de enkele druppels de voorbije dag. En toch wriemelt het van bedrijvigheid in de nog bruine rietkragen en op de half open plassen

en vooral kleine zangvogeltjes zijn present met als mooie uitschieters zowel Baard- als Brilgrasmus. Een Buidelmeesje plukt nestmateriaal als ware van onder m'n neus terwijl groepjes Kneu's, vluchten Napoleonwevers en 'éinzelgangers' zoals Cetti's, Tjiftjaf en Roodborst zowat overal opduiken.

Op de plassen : Flamingo's , Lepelaars en zo goed als het gehele geslacht 'Reiger' : Koe-, Kleine- en grote zilver, Purperreigers, Kwakken, Ralreigers én een opgeschrikte Roerdomp die meteen in de houding gaat staan. Boven dit alles : Witwangstern en Zwarte stern en wiegende Bruine kiek. Midden in 't veld : een eenzame Zwarte ooievaar. Zwart zijn ook de Zwarte ibissen, of liever 'valselijk zwart', overal zie je ze en dat is ook zo met de schreeuwerige Purperkoeten. Een vlucht Lachsterns glijdt sierlijk voorbij ... later op de dag zie ik er veel terug, netjes in zit.

Veel plezier beleef ik aan m'n eerste Tapuit. Het is 13.00u en 23° warm als ik aan de 'barca' kom = de bak of 'transbordador' om over de Guadalquivir te varen in Coria del Rio. De 'Dehesa de Abajo' is het volgende doelwit = een uitgestrekte verdrinken weidegebied met olijfbomen en parasoldennen en honderden vogels. Hier huist één van de grootste ooievaarskolonies die Spanje rijk is en haast evenveel Zwarte wouwen. Op sommige plaatsen zit het 'wit' (variante v.'zwart') v/d vogels. Niet moeilijk met al die witte Lepelaars, juveniele Flamingo's, Zilverreigers, Kluten, Steltkluten en meerdere honderden Tafeleenden. En boven alles uit : blij roepende Witwangsterns in concerto met de nog blijere Bijeneters. Op de weide : trek van zangvogels met Gele kwikken en Graspiepers. En alweer nieuwkomers : een Zomertaling m., de eerste zingende Nachtegaal en een roepend Steenuiltje.

Goedgeluimd wil ik per sé naar het 'Centro Antonio de Valverde' , 35 km verder gelegen langs een stofferige piste. Ik zal het me niet beklagen met onderweg twee Blonde tapuit, twee Slangenarend , Rode en Zwarte wouw. In de omgeving v/h centrum is nog heel wat water en dus weer de hele waaier van grotere steltlopers + nieuwe soorten als Kleine Kortteen, Witgat, Zwarte ruiter, Krakeend, Kleine plevier en de hier eerder zeldzame gewone Eksters.

Het wordt laat en eenzaam rijd ik terug naar het dorpje Hinojos via Villamanrique de la Condesa. In Hinojos zal ik twee nachten doorbrengen in het bekende Hotelletje : Pino Donana.

MAANDAG 26 MAART

Na een verkwikkende nacht : oogjes open om 7.20 u en rustig ontbijt in 'La flor de mi Vina' , an de overkant v/d straat. Er heerst een heerlijk zuiders sfeertje waarbij jonge dames en ruwere kerels elkaar netjes ontwijken. Tussenin : Guido , el Belga. Opvallend wat Huiszwaluwen hier en blijkbaar nog maar pas gearriveerd. Vandaag wil ik opnieuw naar de 'Dehesa de Abajo' en omgeving maar dan wel via de 'Via Pecuaría' = een oude 'Canada' (= zandige veeweg) te bereiken even buiten Villamanrique de la Condesa (= prachtig dorp). Vandaag zal blijken dat nog een klein aantal wintervogels aanwezig zijn maar vooral dat de -late- voorjaarsstrek definitief is ingezet. Zelfs de bomen lieten het afweten maar hullen zich nu vlug in nieuw lentegroen. Op weg naar Villamanrique vliegen de eerste Blauwe eksters over en langs de Via Pecuaría is er heel wat zang: Groenling, Grauwe gors, Nachtegaal, Kleine zwartkop, Cetti's, Roodborsttapuit, Europese kanarie, Putter ... + Hop, Zwarte wouw en m'n eerste Grijs wouw. Een Kwartel roept en een oude veeboer op een grote Muilezel begeleidt zijn koeien en een indrukwekkende Toro (stier).

Hé ! Een Steenuiltje zit precies op dezelfde stek als jaren geleden : in de vork van een oude olijfbom in de eeuwenoude olijfgaard. Enkele honderden meter verder ligt de mooie waterplas met de machtige Kurkeiken zo droog als kurk. Geen Visarend dit keer, wel nog heel wat Ooievaars en Zwarte wouwen. Een Koekoek roept, een Duinpieper floept weg en even toont zich een Grasmus. Roodkopklauwieren, Graszangers en Putters daarentegen laten zich graag zien. Een Witte kwik vliegt laag over met daarboven een onhandig vliegende Purperreiger. Petieterig klein en fragiel wipt een Provençaalse grasmus in een jonge struik.

Even na 13.00u beland ik dan toch ter plekke : de Dehesa de Abajo (= de weide van beneden). Ik kan mijn lijst verder aandikken met Bergeenden, Kievitten (= Avefria in 't Spaans, wat 'koude vogel' betekent). Ook nog heel wat Kemphanen maar vooral veel slobend, Grutto, Meerkoet, Witwangstern en Kluut. Heerlijk roepend trekt een vluchtje Bijeneter over en tussen de vele Zwarte wouwen en Ooievaars zeilen er enkele Dwergarenden. Eindelijk krijg ik de Zuidelijke Klapekster in zicht (en op de foto) maar de verrassing van de dag is een koppeltje Knobbelmeerkoet (niet te missen , want met witte halsring).

Eens de Dehesa achter de rug toer ik naar 'Isla Mayor' en verder naar 'Isla Menor'. Eindeloze rijstvelden wachten op zaaisel: gebeurt pas in mei maar de velden worden nu klaar gelegd. Nog eventjes via 'Entremuros' richting Valverde. Twee prachtige zuilen ooievaars, wit en zwart gaan thermieken, zo'n 80 à 120 vogels elk. Choquerend mooi ! Een klad komt terug en landt tussen het riet , mooi in't gezelschap van Lepelaars en een pelotonnetje reigers.

' t Is genoeg geweest en de saturatie is in zicht, bovendien is de auto stofferig vuil en carwashklaar. Het hotelletje wenkt , de douche ook en ik schrijf m'n verslag buiten op het terrasje van 'La Flor de mi Vina'.

DINSDAG 27 MAART

Ik verlaat Hinojos en via Villamanrique rijd ik naar het bedevaartsstadje El Rocio. De zon kleurt de parasoldennen aan weerskanten van de weg prachtig groen . Dit is trouwens een unieke weg : speciaal aangelegd ter bescherming van de lynx. Een hoge omheining, wildtunnels , een niet geruisloze asfaltlaag en verkeersdrempels moeten dit verhelpen.

Op de afsluiting heel wat Roodkopklauwiertjes, Europese kanaries en Grauwe gorzen en steeds maar overviegende Blauwe eksters. De Zwarte wouwen worden nauwelijks gespot maar een eerste Roodstuitzwaluw verrast me sierlijk mooi.

Het landbouwgebeuren verandert ook : de olijfgaarden en appelsienenvelden maken plaats voor uitgestrekte plasticserres vol 'rijpe' aardbeien.... Klaar voor vertrek naar o.m. onze contreien en de Belgische markt.

Het weerzien met El Rocio en met de 'Madre de las Marismas' is intens. De 'targetbirds' zijn er immers al : een 30-tal Vorkstaartplevier oéén van de eilandjes in de grote plas. Veel water en dus veel vogels : Flamingo's, Lepelaars, Zwarte ibissen, Steltkluten ... en het kleinere volkje : Tureluur, Kleine plevier en mijn eerste Oeverloper.

De bazin van Hostal Cristina onthaalt mij openhartig en ik krijg de allerbeste kamer met zicht op de marisma. Maar de dag is nog lang en er is nog heel wat moois te beleven, eerst Acebuche met zijn schuilhutten en het mooie onthaalcentrum. De Blauwe eksters stelen hier de show maar de schuilhutten geven weinig prijs behalve Roodkopklauwier en een ijverige Snor. Rocina is de volgende stop met alweer de hele gamma reigerachtigen en een resem nieuwe zangvogels waaronder een aarzelende Kleine karekiet en een duet van Nachtegaal.

Acebron is een imposant Palacio en jachthuis en dit wordt de laatste stop van de dag en echt een bezoekje waard. De wandeling rond de oude turfputten en tussen eerbiedwaardige kurkeiken is al even mooi en goed voor Grote bonte specht, Boomkruiper en kleine zangvogeltjes. Een slangetje met een mooie gele oogring steekt de kop op , later gedetermineerd als een Hagedisslang (kan 2m lang worden). Ook de vliedertjes komen eindelijk te voorschijn : Groentje, Bont zandooogje, Resedawitje, Spaans bruin blauwtje, Oranje luzernevlinder.

In Christina maak ik kennis met een groep Noorse en een tweede groep Engelse vogelaars, allen duidelijk in hun schik met het warme weer , het prachtige dorp en de vele waarnemingen.

WOENSDAG 28 MAART

Adios El Rocio en vooruit voor een lange rit via Sevilla naar Osuna. Bedoeling is de voor mij onbekende streek 'La Lentejuela' aan te doen met bezoek aan een aantal lagunas. Het blijkt een uitgestrekt landbouwgebied te zijn met olijfgaarden en graanvelden. Op een laguna onderweg dobberen Krooneenden en Geoorde fuutjes en foerageren de onvermijdelijke Steltkluten. Een m. Grauwe kiekendief zweeft over de velden maar er is alweer 'te' veel wind voor mooie waarnemingen. De 'Laguna de la Balletera' is 'reserva'. In het ondiepe water : veel Flamingo's en Slobeenden, ook wat Witwangsterns en vijf

overvliegende Vorkstaartplevieren. Verder : Kokmeeuwen, Kleine mantels, Steltkluten en Kleine plevier. In de omgeving : opvallend veel Kleine torenvalken, jagend in groep, Kuifleeuweriken en Bruine kiekendief.

Later verneem ik van een Spaanse ornitholoog dat in het gebied zowat 70 koppel Grote trap broeden, aardig wat Kleine torenvalken, Vorkstaartplevieren en Grijze wouw. Het uitgestrekte gebied doet denken aan dat andere Grote trappengebied : Villafila en is mits een betere info wellicht heel interessant.

De stad Osuna gaat er prat op een middeleeuwse historische stad te zijn. Mij valt het wat tegen en diot geldt ook voor het bij 'Booking' gereserveerde hotel Villa Ducal.

DONDERDAG 29 MAART

Voorlaatste dag dus airportwaarts, richting Malaga met diverse stops onderweg.

Afwachten wat het wordt vandaag want in heel Spanje is een 'Huelga general' , een algemene staking afgekondigd. Er is inderdaad geen luis op straat en alles ligt plat. Ook het weer is veranderd : nog altijd wind maar een omfloerste zon die na de middag helemaal verdwijnt.

1^e stop : Laguna de Cosque (bij het dorp 'Martin de la Jara'). Een mooie laguna met schuilhut maar het zicht wordt belemmerd door een hoge rietkraag. Het vogelscenario blijft grotendeels gelijk : enkele Witkopeend, veel Flamingo en Slobeend, Tureluur, Kluten, Steltkluten , Kleine plevier, Strandplevier, Bonte strandloper, Lachsterns + de zangvogels : Europese kanarie, Putter, Groenling, Kuifleeuwerik, Roodborsttapuit ...

2^e stop : Laguna de Fuente Piedra

De wind is ietwat gevallen en de zon sluit zich af. In het voorjaar is de lagune overvol, wat een verschil met het droge najaar wanneer de lagune zich als een witte uitgedroogde zoutvlakte laat aanschouwen. De kleine plasjes rond het centrum 'Antonio de Valverde' zijn heel interessant met o.m. Bosruiters (= nieuw), Kleine strandloper, kleine plevier, Kempaantjes, Tureluur, Groenpoot en uiteraard de Kluten en Steltkluten. Ook een mooie vlucht neerstrijkende Lachsterns en enkele Witkopeenden tussen andere eendensoorten (Slob, Tafel, Wintertaling, w; eend).

Gele kwikken foerageren Vale Gierzwaluwen scheren over. Ook oeverzwaluw en slechts enkele Huis- en Boerenzwaluw.

Volgens een plaatselijk ornitholoog is de vogeltrek dit jaar merkkelijk later dan normaal en best te merken bij de Bijeneters en de Roodstuitzwaluwen.

3^e stop : El Torcal de Antequera

Dit prachtig massief is een 'must' op terugweg naar Malaga. Jammer genoeg laat ook de flora het afweten mar de soortenlijstkan worden aangevuld met Alpenkraai, Blauwe rotslijster en Heggenmus. Alom aanwezig zijn hier de Grijze gors, de Zwarte roodstaart en uiteraard de Vale gieren en de Steenbokken.

4^e en laatste stop : Guadalmar en de Desembocadura del Rio Guadalhorce. Ik heb een stemmig hotelletje gevonden vlakbij het reservaat en met een avondwandeling besluit ik deze lange dag.

VRIJDAG 30 MAART

Mijn vliegtuig vertrekt pas in de late namiddag en ik kan de ganse dag in het reservaat rondkuieren. De wind is gevallen en er straalt een mooi zonnetje dat o.m. een Baardgrasmus mooi in het licht brengt. De Bijeneters en de Oeverzwaluwen trekken actief door, de eenden en steltlopers zijn present, een Kleine karekiet zingt het uit en een

Dwergmeeuwtje toert wat rond. Daar is de Roodkopklauwier weer én de Roodstuitzwaluw maar vooral dé verrassing van de dag en de kers op de taart : een geweldige Spaanse keizerarend ! Komt zo maar opdagen , als het ware uit het niets. Mooier einde van deze vogelreis kon ik me moeilijk indenken.

In totaal 145 soorten werden op deze trip waargenomen. En zoals steeds zijn er lacunes : géén Havikarend en evenmin Visarend. Ook Grote trap en meerdere kleine zangvogels werden niet gespot.

Guido Orbie

